

Védj Meg, Láng! (1. Rész)

Dalriada

Felszállóban a hajnali dér.
Ne sírj, Lelkem, űz a vér!
Szép Vitézem, lóra ne ülj!
Ellenség most nem menekül!

Elment a harcba a Kedvesem,
Nélküle mit sem ér életem.
Bátor, de ellen is számos,
Nyíla-kardja mindnek halálos!

Visszajövök majd szél szárnyán,
Ha Te vársz, ezer éj sem állíthat meg!
Visszajövök, mert vár Ő rám,
Elbúcsúzni, ölelni a Kedvesemet!

Szél, mondd el, mi zajlik amott?
Él-e még szeretőm, vagy már rég halott?
„Vér öntözte falutok földjét.
Sok szép vitéz lehelte ki lelkét.”

Holló, jöjj Te láttad a végét!
Az én daliám ontotta-e vérét?
„Határitok zöld füve veresre van festve.
Daliád is ott veszett, nem menekült egy se!”

Hú paripa! Visszajöttél? Mondd el most nekem,
Szép szemét, amíg lehunyta, szólt-e Kedvesem?
„Hozzád küldött, szép leány, üzenetét hozom:
A síron innen, azon is túl- szeretni fogom!”

Visszajövök majd szél szárnyán,
Ha Te vársz, ezer éj sem állíthat meg!
Visszajövök, mert vár Ő rám,
Elbúcsúzni, ölelni a Kedvesemet!